

Resumé

Povinnost k výkonu funkce s péčí řádného hospodáře tvoří i poté, co vstoupila v účinnost rekonstrukce soukromého práva, základní standard, jež musí pod hrozbou vzniku odpovědnosti naplňovat každý člen statutárního orgánu kapitálové obchodní společnosti. Cílem předkládané práce je pojednat o obsahu této povinnosti a odpovědnosti za její porušení, jakož i o dalších souvisejících otázkách, a to v kontextu této nové právní úpravy. V té souvislosti jsou zejména mapovány výkladové možnosti a úskalí, na něž lze při interpretaci této regulace narazit.

V první části je předestřena problematika zasazena do širšího rámce poznatků ekonomické analýzy práva, které mají určit základní požadavky kladené na právní reglementaci postavení členů orgánu společnosti.

Část druhá nejprve obsahově vymezuje povinnost k výkonu funkce s péčí řádného hospodáře. Činí tak stručnou charakteristikou povinnosti loajality a povinnosti péče, které tvoří dílčí složky shrnujícího pojmu péče řádného hospodáře. V samostatné podkapitole věnované povinnosti loajality se autor pokouší definovat, co si lze představit pod zájmem společnosti, jemuž mají členové orgánu při výkonu své působnosti sloužit. Odpověď nalézá v tzv. osvíceném společnickém modelu, který za výchozí pokládá ztotožnění zájmu společnosti se zájmem společníků jako celku, avšak současně bere zřetel na zájmy dalších zainteresovaných osob a hodnot celospolečenského významu. V podkapitole zasvěcené povinnosti péče dospívá autor k závěru, že je tato povinnost objektivním měřítkem kvality výkonu funkce člena orgánu, které současně připouští subjektivní zostření dané odbornými znalostmi a schopnostmi konkrétního člena orgánu.

Třetí část se zaměřuje na materii odpovědnosti za porušení péče řádného hospodáře. V souvislosti se zavedením duality režimů pro vznik kontraktní a deliktivní odpovědnosti novým občanským zákoníkem dospívá autor k závěru, že zmíněná povinnost reprezentuje svou podstatou případ smluvní povinnosti. Zároveň si nicméně všímá skutečnosti, že zákonodárce tuto povinnost dle jeho názoru vědomě podrobuje režimu deliktivní odpovědnosti za zavinění. Tato část se rovněž zabývá možnými ujednáními, která umožňují nově zavedený institut smlouvy o vypořádání újmy způsobené členem orgánu.

Předmětem čtvrté části je rekonstrukcí výslovně zakotvené pravidlo podnikatelského úsudku, které autor chápe jako odchylku od standardních metod soudního přezkumu pro účely podnikatelského rozhodování.

V páté části je rozebrána otázka rozdělení působnosti kolektivního statutárního orgánu při zabezpečování obchodního vedení mezi jeho jednotlivé členy a další případy přenesení výkonu působnosti statutárního orgánu. Tato otázka je probrána zejména ve vazbě na povinnost členů orgánu vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře.

Šestá část práci věcně uzavírá a týká se institutu statutárním orgánem vyžádaných pokynů valné hromady do obchodního vedení. Zde autor zaujímá stanovisko, že uplatnění žádostí o pokyn do obchodního vedení podléhá na straně členů orgánu faktickým omezením daným jejich povinnostmi péče řádného hospodáře.